

LECTURIS SALUTEM!

*Ortem omnibus natura equalem oblivione apud poster-
ros vel gloria distingui, M. SALVII OTHONIS ap-
TACITUM, at quantum Scriptorem? Scriptorem
nunquam tacendam, nunquam sine laude dicen-
lum, est Sententia. Digna profecto vox Heroe:
si vita quoque ejus postremo respondisset facinori:
quod ab ingenti profectum animo videri poterat:
nisi scelerum conscientia maceratum spiritum odisset potius, quam
contempsisset, uno se pugionis infra laevam papillam ictu, ex tædæ
& infamis vitæ tædio, trajiciens. Est ita videl. quod, ætate jam robo-
rata, Persona sua cuique à supremo Comœdiæ Magistro, DEO, impo-
natur: quam seu bene, seu malè quis gesserit, nihil planè referet. Sed,
quum abeundum ex hac Scena ad plures, à justissimo hominum Ju-
dice aut præmium, aut poena, à posteris laus aut infamia in vita
functos migrabit. Et DEO quidem placabilis ac remissa offensa-
rum esse solet memoria: si seriò, dum adhuc in via sumus, doleamus.
Eho verò, quò placabilior DEO, eò pertinacior hominibus eadem
est memoria! Tam pertinax nempe offensarum memoria est ho-
minibus: ut, etiamsi emendata fuerit culpa, illi commissorum ta-
men meminerint, ac subinde eorum recordentur. Quod si Exempla
nonnemo heic desideret: is omnium Seculorum testem Historiam
adeat, inque consilium hanc advocet, jubeo. Falsus sim: ni ordine
quodam ipsa referet: & quorum adhuc cineres atque ossa posthumam
laude fruuntur; & quorum vel omnis memoria atque nomen invisum.
Semel Trajanus vixit, Orbique Romano bene præfuit, exemplo suo
universo Terrarum Orbi probans, non præstabilius, neque pulcrius Cæ-
li munus casto & sancto Deoque simillimo Principe esse. Ideoque
nunquam ejus interciderit gloria: nunquam civile illud ac senatorium
OPTIMI cognomen, quod peculiare Principis hujus ac proprium
priorum Principum arrogantia fecerat, interciderit. Nec deerunt
Plinii: qui, quicquid laudum in Trajano conrigit, fideliter congerant
ac memoriæ prodant. Non Flacci item, non Marones deerunt: qui,
quicquid laude dignum Octavius Cæsar Augustus gessit, indefinenter
canant: etiamsi ille semel in Orbe vixerit,*

Amicus,

Malum ex
nec ultra
quam ut
bilis audie
lum Impe
& mutatu
nis degene
ipse nobili
mittens.
stigmatissim
diturus: a
tutis & illu
in milites
nens, viti
gnibus PE
Scriptores
stri, si qui
Nec refero
alacrius fa
stylo suo
rula fama
cum Diis
quicquid
itaque sum
teque, & su
am retine
me audia
rum ore
centia que
vindicerit
vixerunt.
fatorumque
lari mune
su, superi
J
Serenissim
Sibi: vixi
gloria.